

متن پرسش

سلام استاد: امیدوارم حالتون خوب باشه. مقام معظم رهبری: تبلیغ باید جریان ساز باشد، تبلیغ باید گفتمان ساز باشد، تبلیغ باید فضا ایجاد کند؛ گفتمان ایجاد کند. گفتمان یعنی یک مفهوم و یک معرفت همه‌گیر بشود در برهه‌ای از زمان در یک جامعه. آنوقت، این می‌شود گفتمان جامعه. این، با کارهای جدا جدا برنامه‌ریزی نشده، حاصل نخواهد شد؛ این کار احتیاج دارد به برنامه‌ریزی و کار فعال و مثل دمیدن پیوسته‌ی در وسیله‌ی فشاری است که می‌تواند آب یا مایه‌ی حیات یا هوا را به نقاط مختلفی که مورد نظر است، برساند. باید دائم با این دم دمید، تا این اشتعال همیشه باقی بماند. این کار هیچ نباید متوقف بشود و به برنامه‌ریزی احتیاج دارد. این گفتمان سازی برای چیست؟ برای این است که اندیشه‌ی دینی، معرفت دینی در مخاطبان، در مردم، رشد پیدا کند. اندیشه‌ی دینی که رشد پیدا کرد، وقتی همراه با احساس مسئولیت باشد و تعهد باشد، عمل به وجود می‌آورد و همان چیزی می‌شود که پیغمبران دنبال آن بودند. فرهنگ صحیح، معرفت صحیح، در مواردی بیدارباش، در مواردی هشدار؛ اینها کارکردهای تبلیغ است؛ آثار و نتایجی است که بر تبلیغ مترتب می‌شود.

(۱۳۸۸/۰۹/۲۲)..... هم در زمینه‌ی گفتمان‌سازی، و هم در زمینه‌ی نزدیک کردن این گفتمان به اجرا؛ که البته اگر به صورت گفتمان در آمد، اجرای آن دیگر کار دشواری نیست. یعنی همان اشکالاتی که به مجلس و شورای نگهبان و دولت و غیره دارند، همه‌ی آنها برطرف می‌شود. گفتمان یک جامعه مثل هواست، همه تنفسش می‌کنند؛ چه بدانند، چه ندانند؛ چه بخواهند، چه نخواهند. باید این گفتمان‌سازی انجام بگیرد؛ که البته نقش رسانه‌ها و بالخصوص نقش روحانیون و نقش بزرگان و اساتید دانشگاهی حتماً نقش بارز و مهمی است. (۱۳۹۰/۱۰/۱۴)..... ایجاد یک فکر، یک گفتمان، یک جریان فکری در جامعه، به دست خواص جوامع است؛ به دست اندیشمندان جامعه است؛ آنها هستند که می‌توانند فکر ملت‌ها را به یک سمتی هدایت کنند که مایه‌ی نجات ملت‌ها شود؛ همچنان که خدای نخواستہ می‌توانند به سمتی ببرند که مایه‌ی بدبختی و اسارت و تیره‌روزی ملت‌ها شود. این دومی متأسفانه در طول هفتاد هشتاد سال اخیر در برخی از کشورها، از جمله در کشور خود ما اتفاق افتاد.

روایتی است از رسول مکرم اسلام، حضرت محمدبن عبدالله، که می‌فرماید: «لا تصلح عوام هذه الأمة الا بخواصها قیل یا رسول الله و من خواصها قال العلماء»؛ اول علما را ذکر کرد، بعد چند دسته‌ی دیگر را. بنابراین اساتید دانشگاه، فرزنانگان و نخبگان علمی در هر کشوری می‌توانند سررشته‌دار حرکت مردم شوند؛ البته به شرط اخلاص، به شرط شجاعت، به شرط نترسیدن از دشمنان. اگر ترس آمد، اگر طمع آمد، اگر غفلت آمد، اگر تنبلی آمد، کار خراب خواهد شد. اگر ترس نبود، شجاعت بود، اگر طمع نبود،

اگر غفلت نبود، هوشیاری و بیداری بود، آن وقت کار درست خواهد شد. (۱۳۹۱/۰۹/۲۱) حضرت استاد می‌خواستیم فهم خودم رو در رابطه گفتمان و گفتمان‌سازی از کلمات مقام معظم رهبری به شما ارائه بدهم تا لطف کنید بررسی کنید و نظر بدهید. بنده اینگونه می‌فهمم که گفتمان غالب در یک جامعه همان فرهنگ غالب آن جامعه است. بر این اساس برای فرهنگ‌سازی و گفتمان‌سازی در جامعه و فراگیر شدن یک فرهنگ و گفتمان مطلوب، نیاز به محیط‌سازی و فضا‌سازی داریم. و این فضا‌سازی (یعنی ایجاد یک منظومه‌ی فکری و عملی واحد) ابتدا باید در میان خواص امت (یعنی حوزویان انقلابی، دانشگاهیان انقلابی، نخبگان انقلابی....) و سپس به فضای کلی جامعه سرایت کند. و ابزار این سرایت تبلیغ گسترده از طریق رسانه‌ها (منبر، کلاسهای درس، صدا و سیما، اینترنت...) است. و محتوای این گفتمان همان مولفه‌هایی است که ایشان در تاریخ (۱۳۷۹/۰۹/۱۲) بیانات در دیدار کارگزاران نظام (۱۳۸۹/۰۹/۱۰) بیانات در نخستین نشست اندیشه‌های راهبردی) بیان نموده‌اند. که این سرفصل‌های عقیدتی و عملی همان منظومه‌ی فکری و عملی‌ای است که باید فضای جامعه را متحول سازد و این منظومه همان گفتمان انقلاب اسلامی است که زیر شاخه‌های (مثل گفتمان اقتصاد مقاومتی، گفتمان منزلت زن، گفتمان ظلم ستیزی و استکبار ستیزی،....) فراوانی دارد. با تشکر و التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: برداشت درستی از موضوع دارید ولی از این موضوع هم غفلت نکنید که اگر مردم را نسبت به جایگاه تاریخی‌شان آگاه کنیم خواص را دنبال خود می‌کشند؛ کاری که حضرت امام در رابطه با مردم انجام دادند. موفق باشید